

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

8. september 2022 *

Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Satelliitlevi ja taasedastamine kaabellevi kaudu – Direktiiv 93/83/EMÜ – Artikli 1 lõige 3 – Mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ – Taasedastust pakkuv ettevõtja, kes ei ole kaabellevioperaator – Satelliitlevi kaudu edastatavate, üldsusele vastuvõtuks mõeldud raadio- ja telesaadete samaaegne, muutusteta ja täielik taasedastamine majutusasutuses, kasutades paraboolantenni, kaablit ja televisiooni- või raadiovastuvõtuseadmeid – Puudumine

Kohtuasjas C-716/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Supremo Tribunal de Justiça (Portugali kõrgeim kohus) 10. novembri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 31. detsembril 2020, menetluses

RTL Television GmbH

versus

Grupo Pestana S.G.P.S. SA,

SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro SA,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud I. Jarukaitis, M. Ilešič (ettekandja), D. Gratsias ja Z. Csehi,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikku menetlust ja 1. detsembri 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- RTL Television GmbH, esindaja: *advogado* J. P. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa,
- Grupo Pestana S.G.P.S. SA ja SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro SA, esindaja: *advogado* H. Trocado,

* Kohtumenetluse keel: portugali.

– Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier, B. Rechena ja J. Samnadda,
olles 10. märtsi 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiivi 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldatavaid autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta (EÜT 1993, L 248, lk 15; ELT eriväljaanne 17/01, lk 134) artikli 1 lõike 3 tõlgendamist.
- 2 Eelotsusetaotlus on esitatud RTL Television GmbH (edaspidi „RTL“), Grupo Pestana S.G.P.S. SA (edaspidi „Grupo Pestana“) ja SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro SA (edaspidi „Salvor“) vahelises kohtuvaidluses selle üle, et Grupo Pestana ja Salvor tegid nende hallatavate hotellide numbritubades RTLi nõusolekuta võimalikuks RTLi kanali saadete vaatamise.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

TRIPS-leping

- 3 Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping (edaspidi „TRIPS-leping“), mis on esitatud Maaailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1 C ja millele kirjutati alla Marrakechis 15. aprillil 1994, kiideti heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80).
- 4 TRIPS-lepingu artikli 9 „Suhe Berni konventsiooniga“ lõikes 1 on sätestatud:
„Liikmed järgivad Berni [kirjandus- ja kunstiteoste kaitse konventsiooni (24. juuli 1971. aasta Pariisi akt) 28. septembril 1979 muudetud redaktsioonis] artikleid 1–21 ja selle lisa. [...]“
- 5 Selle lepingu artikli 14 „Teose esitajate, fonogrammi tootjate ning ringhäälinguorganisatsioonide kaitse“ lõikes 3 on ette nähtud:
„Ringhäälinguorganisatsioonidel on õigus keelata ilma nende loata toimuvat järgmist tegevust: saateid salvestada, salvestusi reprodutseerida ja kaablita vahendite abil ringhäälingus taas üle kanda, samuti edastada üldsusele oma televisioonisateid. Kui liikmed ei anna ringhäälinguorganisatsioonidele selliseid õigusi, tagavad nad saate objekti autoriõiguse omanikele võimaluse takistada eespool nimetatud tegevust kooskõlas Berni konventsiooni (1971) sätetega.“

Berni konventsioon

6 Berni konventsiooni artikli 11bis lõikes 1 on sätestatud:

„Kirjandus- ja kunstiteoste autoritele kuulub ainuõigus lubada:

[...]

2. teose ülekande avalikustamist kaabli kaudu või kordusülekannet, kui avalikustamist teostab algsest organisatsioonist erinev organisatsioon;

[...].“

Rooma konventsioon

7 Roomas 26. oktoobril 1961. aastal sõlmitud teose esitaja, fonogrammitootja ja ringhäälinguorganisatsiooni kaitse rahvusvahelise konventsiooni (edaspidi „Rooma konventsioon“) artikli 3 punkti g kohaselt on „reprodutseerimine“ selle konventsiooni tähenduses „ühe teise ringhäälinguorganisatsiooni saateagene edastamine ringhäälinguorganisatsiooni poolt“.

8 Selle konventsiooni artikkel 13 „Ringhäälinguorganisatsioonide miinimumkaitse“ on sõnastatud järgmiselt:

„Ringhäälinguorganisatsioonil on õigus lubada või keelata:

a) oma saadet taas üle kanda;

b) oma saadet salvestada;

c) salvestist reprodutseerida:

i) kui ringhäälinguorganisatsiooni saate salvestis on tehtud ilma tema nõusolekuta;

ii) kui ringhäälinguorganisatsiooni saate salvestis on tehtud kooskõlas artikliga 15, kuid salvestist reprodutseeritakse muul eesmärgil kui need, mis on nimetatud artiklis määratletud;

d) oma televisioonisaadet avalikkusele kättesaadavaks teha, kui see toimub kohas, kuhu avalikkusele on tasuline sissepääs; nimetatud õiguse teostamise tingimused tuleb kindlaks määrata selle riigi siseriikliku õigusega, kus nimetatud õiguse kaitset nõutakse.“

Liidu õigus

Direktiiv 93/83

9 Direktiivi 93/83 põhjendused 8–10, 27 ja 28 on sõnastatud järgmiselt:

„(8) [Ü]henduses [puudub] ringhäälingusaadete vaba liikumise eelduseks olev õiguskindlus juhul, kui üle piiride edastatavaid programme suunatakse kaabelvõrkudesse ja edastatakse nende kaudu;

(9) lubadega antavate õiguste lepingulistel alustel omandamise areng on juba nüüd andnud olulise panuse Euroopa audiovisuaalse piirkonna loomiseks; tagada tuleks selliste lepinguliste kokkulepete jätkumine ning võimaluse korral tuleks alati toetada nende tegelikku kohaldamist;

(10) praegu ei saa eelkõige kaabellevivõrgu operaatorid olla kindlad, et nad on tegelikult omandanud kõik programmidega seotud õigused, mida selline leping hõlmab;

[...]

(27) programmide taasedastamine kaabellevi kaudu teistest liikmesriikidest on toiming, mille suhtes rakendatakse autoriõigust ja vajaduse korral autoriõigusega kaasnevaid õigusi; seepärast peab kaabellevivõrgu operaator saama iga taasedastatava programmi osa kohta loa kõigilt õiguste omanikelt; käesoleva direktiivi kohaselt tuleb sellised load anda lepingutega, kui kehtivate õiguspäraste litsentsikavade suhtes ei ole ette nähtud ajutist erandit;

(28) tagamaks, et lepinguliste kokkulepete sujuvat toimimist ei sea kahtluse alla programmi üksikosade suhtes õigusi omavate kolmandate isikute sekkumine, tuleks kollektiivse esindamise organisatsiooni kasutamise kohustusega ette näha ainult kollektiivse loa andmise õigus kuivõrd seda eeldab kaabellevi kaudu taasedastamise iseärasus; lubade andmise õigus kui selline jääb terviklikuks ja teataval määral reguleeritakse vaid selle õiguse teostamist, et kaabellevi kaudu taasedastamise loa andmise õiguse võib siiski loovutada; käesolev direktiiv ei mõjuta mittevaraliste õiguste teostamist“.

10 Direktiivi artikli 1 „Mõisted“ lõikes 3 on sätestatud:

„Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab „taasedastamine kaabellevi kaudu“ esialgselt teisest liikmesriigist traatside või õhu, sealhulgas satelliidi kaudu üldsusele vastuvõtmiseks ettenähtud televõõi raadioprogrammi samaaegset, muutumatut ja täielikku taasedastamist üldsusele kättesaadava kaabel- või mikrolainesüsteemi vahendusel.“

11 Selle direktiivi artiklis 2 „Ringhäälinguõigus“ on ette nähtud:

„Liikmesriigid sätestavad autori ainuõiguse lubada autoriõigusega kaitstud tööde edastamist üldsusele satelliidi kaudu [...].“

12 Sama direktiivi artikli 8 „Kaabellevi kaudu taasedastamise õigus“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Liikmesriigid tagavad, et kui teistest liikmesriikidest taasedastatakse programme kaabli kaudu nende territooriumile, peetakse kinni kohaldatavast autoriõigusest ja sellega kaasnevatest õigustest ning selline taasedastamine toimub autoriõiguse omanike, autoriõigusega kaasnevate õiguste omanike ja kaabellevivõrgu operaatorite vaheliste individuaalsete või kollektiivsete lepinguliste kokkulepete põhjal.“

13 Direktiivi 93/83 artiklis 9 „Kaabellevi kaudu taasedastamise õiguse teostamine“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad et autoriõiguse omanikud ja autoriõigusega kaasnevate õiguste valdajad kasutavad oma õigust lubada või keelata kaabellevioperaatoril kaabli kaudu taasedastamine ainult kollektiivse esindamise organisatsioonide vahendusel.“

2. Kui õiguste omanik ei ole andnud oma õiguste haldamist üle kollektiivse esindamise organisatsioonile, loetakse, et sama kategooria õigusi haldav kollektiivse esindamise organisatsioon on volitatud haldama kõnealuse omaniku õigusi. Kui asjaomase kategooria õigusi haldab rohkem kui üks kollektiivse esindamise organisatsioon, on õiguste omanikul vabadus valida, milline neist kollektiivse esindamise organisatsioonidest loetakse volitatuks esindama tema õigusi. Käesolevas lõikes osutatud õiguste omanikul kaabellevivõrgu operaatori ja õiguste omaniku õigusi haldama volitatud kollektiivse esindamise organisatsiooni vahelisest kokkuleppest tulenevalt samad õigused ja kohustused nagu õiguste omanikel, kes on andnud kõnealusele kollektiivse esindamise organisatsioonile oma volitused ning, ta võib neile õigustele toetuda asjaomase liikmesriigi kindlaksmääratud aja jooksul, mis ei tohi olla lühem kui kolm aastat alates kuupäevast, mil kaabli kaudu taasedastati tema teost või muud kaitstavat objekti.

3. Liikmesriik võib sätestada, et kui õiguste omanik annab loa teose või muu kaitstava objekti esialgseks edastamiseks oma territooriumil, loetakse, et ta on andnud oma nõusoleku mitte teostada kaabli kaudu talle kuuluvat taasedastamise õigust individuaalselt vaid teostab neid õigusi kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega.“

- 14 Selle direktiivi artiklis 10 „Kaabellevi kaudu taasedastamise õiguse teostamine ringhäälinguorganisatsioonide poolt“ on ette nähtud:

„Liikmesriigid tagavad, et artiklit 9 ei kohaldata õiguste suhtes, mida ringhäälinguorganisatsioonid teostavad oma taasedastuste suhtes, olenemata sellest, kas asjaomased õigused kuuluvad talle või on teised autoriõiguste omanikud ja/või autoriõigusega kaasnevate õiguste valdajad need talle üle andnud.“

Direktiiv 2001/29/EÜ

- 15 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) põhjendus 23 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolev direktiiv peaks täiendavalt ühtlustama autoriõigusi teoste üldsusele edastamiseks. Seda õigust tuleb käsitada laiemas mõttes, et hõlmata edastamist ka üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse. Nimetatud õigus peaks hõlmama teose igasugust edastamist või vahendamist üldsusele kaabli või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu. See õigus ei peaks hõlmama muid tegevusi.“

- 16 Direktiivi artikli 1 „Reguleerimisala“ lõikes 2 on ette nähtud:

„[Käesolev direktiiv ei muuda ega mõjuta] mingil viisil ühenduse olemasolevaid sätteid järgmiste valdkondade kohta:

[...]

- c) autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused, mida kohaldatakse satelliit- ja kaabellevis edastatavate ringhäälinguprogrammide suhtes;

[...].“

17 Direktiivi artiklis 2 „Reprodutseerimisõigus“ on sätestatud:

„Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata otsest või kaudset ajutist või alalist reprodutseerimist mis tahes viisil või vormis, osaliselt või täielikult, on:

[...]

e) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.“

18 Selle direktiivi artiklis 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ on sätestatud:

„1. Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

2. Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata üldsusele kättesaadavaks tegemist kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu nii, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal, on:

[...]

d) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.

[...].“

Direktiiv 2006/115/EÜ

19 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamiseõiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (ELT 2006, L 376, lk 28) põhjendus 16 on sõnastatud järgmiselt:

„Liikmesriikidel peaks olema võimalik sätestada üldsusele ülekandmise ja edastamise osas autoriõigusega kaasnevate õiguste omanike ulatuslikum kaitse kui nõutud käesoleva direktiivi sätetes.“

20 Direktiivi artikli 7 „Salvestusõigus“ lõigetes 2 ja 3 on ette nähtud:

„2. Liikmesriigid näevad ringhäälinguorganisatsioonidele ette ainuõiguse lubada või keelata nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestuste osas.

3. Kaabellevitajal ei ole lõikes 2 sätestatud õigust, kui ta kõigest edastab kaablivõrgu kaudu ringhäälinguorganisatsioonide ringhäälingusaateid.“

21 Direktiivi artikli 8 „Üldsusele ülekandmine ja edastamine“ lõikes 3 on sätestatud:

„Liikmesriigid sätestavad ringhäälinguorganisatsioonide ainuõiguse lubada või keelata oma ringhäälingusaadete taas ülekandmine kaablita vahendite abil ja nende ringhäälingusaadete edastamine üldsusele, kui selline edastamine toimub kohas, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu.“

22 Sama direktiivi artikli 9 „Levitamisõigus“ lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid sätestavad ainuõiguse muuta [...] üldsusele kättesaadavaks [...]:

[...]

d) ringhäälinguorganisatsioonidele nende ringhäälingusaadete salvestuste osas vastavalt artikli 7 lõike 2 sätetele.“

23 Direktiivi 2006/115 artiklis 12 „Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste suhe“ on sätestatud:

„Käesoleva direktiivi kohane autoriõigusega kaasnevate õiguste kaitse ei mõjuta mingil viisil autoriõiguse kaitset.“

Portugali õigus

24 Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste seadustiku (Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos, edaspidi „CDADC“) artikli 176 lõigetes 9 ja 10 on sätestatud:

„9. Ringhäälinguorganisatsioon on isik, kes edastab raadio- ja telesaateid, kusjuures saate all mõeldakse kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud heli või pildi eraldi või koos edastamist või kuvamist, eelkõige elektromagnetlainete, optilise kiu, kaabli või satelliidi abil.

10. Taasedastamine tähendab ringhäälinguorganisatsiooni poolt teise ringhäälinguorganisatsiooni saate samaaegset edastamist.“

25 CDADC artikli 187 „Ringhäälinguorganisatsioonide õigused“ lõikes 1 on sätestatud:

„Ringhäälinguorganisatsioonidel on õigus lubada või keelata:

a) oma saadete taasedastamist raadiolainete kaudu;

[...]

e) oma saadete üldsusele edastamist, juhul kui selline edastamine toimub avalikus kohas ja sisenemistasu eest.“

- 26 27. novembri 1997. aasta dekreetseaduse nr 333/97 (*Diário da República I*, seeria I-A, nr 275, 27.11.1997) artikkel 3 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesoleva dekreeedi kohaldamisel tähendab:

[...]

c) „taasedastamine kaabellevi kaudu“: üldsusele vastuvõtmiseks ette nähtud tele- või raadioprogrammide esialgse edastamise samaaegne ja täielik üldsusele edastamine kaabellevi vahendusel.“

- 27 Dekreetseaduse nr 333/97 artiklis 8 „Kaasnevate õiguste omanikele laiendamine“ on sätestatud:

„[CDADC] artikleid 178, 184 ja 187 ning käesoleva dekreetseaduse artikleid 6 ja 7 kohaldatakse esitajate, helisalvestiste ja videote autorite ning ringhäälinguorganisatsioonide suhtes seoses nende esituste, helisalvestiste, video- ja saatesalvestiste satelliidi kaudu üldsusele edastamisega, ning seoses taasedastamisega kaabellevi kaudu.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 28 Saksamaal asuv RTL kuulub telesaateid edastavate ettevõtjate kontserni, kes kasutab ärinime Mediengruppe RTL Deutschland. RTL on Euroopa Liidus saksa keelt kõneleva avalikkuse jaoks üks tuntumaid ja vaadatumaid telekanaleid ning RTLi programmides pakutakse väga laia valikut telesaateid (filmid, seriaalid, etendused, dokumentaalfilmid, spordisündmused, uudised ja ajakirjad).
- 29 Tehniliselt saab seda kanalit vastu võtta Saksamaal, Austrias ja Šveitsis kõikide olemasolevate telesaadete vastuvõtuvõimaluste abil: satelliit-, kaabel-, IP-, OTT/interneti- ja maapealse televisiooni kaudu. Lisaks on see tasuta, kuna vastuvõtmise eest kodudes ei nõuta mingit tasu ja kanali signaal ei ole enamiku vastuvõtuvõimaluste puhul krüpteeritud. Lisaks pärinevad kõik reklaami rahastamisallikad nendest kolmest riigist.
- 30 Satelliitsignaali (satelliit Astra 19,2°E) levi arvestades on selle kanali vastuvõtt parabolantenni abil tehniliselt võimalik mitmes muus Euroopa riigis, eelkõige Portugalis.
- 31 Mis puudutab signaali vastuvõtmist ja kasutamist, siis on RTL juba sõlminud mitu litsentsilepingut nii kaabellevivõrgu operaatoritega kui ka teatavate liidus, eelkõige Portugalis, asuvate hotellidega.
- 32 Portugalis asutatud Grupo Pestana on äriühing, kes haldab teiste ettevõtjate osalusi. Tal on enamusosalus äriühingutes, kes omakorda omavad või haldavad majutusasutusi.
- 33 Grupo Pestanale kuulub vähemalt 98,98% vahetu osalus Salvoris ehk äriühingus, kelle tegevusala on hotellinduse juhtimine ja edendamine, ehitades või rahastades hotellide ehitamist, ning hotellide ja sarnaste asutuste käitamine kas otseselt või kaudselt.
- 34 Mediengruppe RTL Deutschlandi rahvusvahelise levitamiseõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste osakonna juhataja nõudis 7. augusti 2012. aasta kirjaga Grupo Pestanalt tasu mitme RTLi kontserni kuuluva kanali, eelkõige RTLi kanali üldsusele kättesaadavaks tegemise eest nende hotellide numbritubades, mida käitavad Grupo Pestana äriühingud.

- 35 Grupo Pestana vastas sellele kirjale 12. novembril 2012, märkides eelkõige, et Portugali õiguse kohaselt ei ole hotellid kohustatud maksma autoriõiguse ja muude õiguste eest tasu juhul, kui tegemist on lihtsalt telesignaali vastuvõtmisega.
- 36 Kuna RTL leidis, et tal on õigus lubada või keelata samanimelise kanali saadete vastuvõtmist ja kättesaadavaks tegemist, esitas RTL Salvori ja Grupo Pestana vastu hagi Tribunal da Propriedade Intelectualile (intellektuaalomandi kohus, Portugal), paludes sellel kohtul eelkõige tuvastada, et kättesaadavaks tegemine eeldab RTLi eelnevat luba.
- 37 Lisaks sellele palus ta, et kohus mõistaks Salvorilt ja Grupo Pestanalt solidaarselt välja ühelt poolt hüvitise RTLi kanali taasedastamise ja/või avalikkusele kättesaadavaks tegemise eest suuruses 0,2 eurot numbritoa kohta kuus kogu selle ajavahemiku eest, mille vältel Salvor oli seda kanalit oma hotellide numbritubades kättesaadavana hoidnud, millele lisandub seadusjärgne intress, ja teiselt poolt mõistaks sarnaselt arvutatava hüvitise Grupo Pestanalt välja ajavahemiku eest, mille vältel muud tema omandis olevad äriühingud tegid või teevad selle kanali kättesaadavaks oma numbritubades.
- 38 Lisaks sellele palus RTL, et Grupo Pestanat kui emattevõtjat kohustataks võtma kontsernisisesed meetmeid, mis on vajalikud, et välistada sellesse kontserni kuuluvate ettevõtjate hallatavates hotellides RTLi kanali kättesaadavaks tegemine, kui RTL ei ole selleks eelnevat luba andnud.
- 39 Tribunal da Propriedade Intelectual (intellektuaalomandi kohus) tuvastas, et RTLi kanali saadete vastuvõtmine ja kättesaadavaks tegemine hotelli numbritubades kujutab endast üldsusele edastamist CDADC artikli 187 lõike 1 punkti e tähenduses, vaatamata sellele, et selle kanali kuvamise eest ei makstud tasu, näiteks sisenemistasu. Nimetatud kohus leidis siiski, et selle kanali edastamist ei saa pidada „saadete taasedastamiseks“, kuna ei põhikohtuasja kostjad ega hagi nimetatud hotellid ei ole ringhäälinguorganisatsioonid. Seetõttu jättis ta rahuldamata RTLi nõuded, eelkõige kahju hüvitamise nõuded või alusetul rikastumisel põhinevad nõuded.
- 40 Põhikohtuasja hageja esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Tribunal da Relação de Lisboa (Lissaboni apellatsioonikohus, Portugal), kes jättis esimese astme kohtu otsuse muutmata. Apellatsioonikohus leidis sisuliselt, et RTLi kanali saadete edastamine koaksiaalkaabli abil paljudesse põhikohtuasja kostjate käitatavate majutusasutuste numbritubadesse paigaldatud televiisoritesse ei kujuta endast saadete taasedastamist, arvestades CDADC artikli 176 lõikes 10 sisalduvat määratlust.
- 41 Põhikohtuasja hageja esitas seejärel eelotsusetaotluse esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugali kõrgeim kohus) kassatsioonkaebuse, mille see kohus rahuldas.
- 42 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul on peamine küsimus, mis tuleb selle kaebuse raames lahendada, see, kas RTLi kanali saadete koaksiaalkaabli abil edastamine hotelli numbritubadesse kujutab endast nende saadete taasedastamist, mille tingimuseks on CDADC artikli 187 lõike 1 punkti a kohaselt ringhäälinguorganisatsiooni, käesoleval juhul RTLi luba.
- 43 Ühest küljest leidsid kaks alama astme kohut, et tegemist ei ole taasedastamisega CDADC artikli 176 lõigete 9 ja 10 ning Rooma konventsiooni artikli 3 punkti g tähenduses, kuna kostjaid ei saa määratleda ringhäälinguorganisatsioonidena.

- 44 Teisest küljest väitis RTL, et ringhäälinguorganisatsioonidele antud õigus lubada või keelata oma saadete taasedastamist – mis on sätestatud CDADC artikli 187 lõike 1 punktis a koostoimes dekreetseaduse nr 333/97 artiklitega 3 ja 8 – hõlmab mitte ainult seda, kui saadet edastavast ringhäälinguorganisatsioonist erinev ringhäälinguorganisatsioon edastab raadiolainete abil saadet samal ajal, vaid ka üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud tele- või raadioprogrammi põhiedastuse üldsusele edastamist samal ajal ja täielikult kaabli kaudu, sõltumata sellest, kas üldsusele edastaja on ringhäälinguorganisatsioon või mitte.
- 45 Sellega seoses kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas see, kuidas kaks madalama astme kohut tõlgendasid CDADCd ja dekreetseadust nr 333/97, on kooskõlas direktiiviga 93/83, eelkõige küsimuses, kas vaatamata CDADC artikli 187 lõike 1 punkti a sõnastusele tuleb ringhäälinguorganisatsioonidele antud õiguste loetelu mõista nii, et seda on laiendatud, arvestades eeskätt dekreetseaduse nr 333/97 sätteid ja selle loetelu algset allikat, milleks on direktiiv 93/83.
- 46 Neil asjaoludel otsustas Supremo Tribunal de Justiça (Portugali kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas [direktiivi 93/83] artikli 1 lõikes 3 ette nähtud mõistet „taasedastamine kaabellevi kaudu“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab peale ringhäälinguorganisatsiooni poolt teise ringhäälinguorganisatsiooni saate samaaegse edastamise ka üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud tele- või raadioprogrammi üldsusele samal ajal ja täies ulatuses edastamist kaabellevi kaudu (olenemata sellest, kas see üldsusele edastaja on ringhäälinguorganisatsioon või mitte)?
2. Kas satelliitlevi kaudu edastatavate telekanali saadete samaaegne edastamine koaksiaalkaabli abil hotellitubadesse paigaldatud televiisorite kaudu kujutab endast nende saadete taasedastamist, mis on hõlmatud [direktiivi 93/83] artikli 1 lõikes 3 ette nähtud mõistega?“

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

- 47 Pärast kohtujuristi ettepaneku esitamist palus RTL Euroopa Kohtu kantseleisse 7. juunil 2022 saabunud dokumendiga uuendada menetluse suulise osa Euroopa Kohtu kodukorra artikli 83 alusel.
- 48 Sisuliselt väidab ta oma nõude toetuseks, et kohtujuristi järeldused põhinevad põhikohtuasja faktilise, tehnilise ja juriidilise konteksti mitme aspekti puudulikul analüüsil.
- 49 Selle kohta tuleb märkida, et ELTL artikli 252 teise lõigu kohaselt on kohtujuristi ülesanne avalikul kohtuistungil täiesti erapooletult ja sõltumatult teha põhjendatud ettepanekuid kohtuasjades, mis Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohaselt nõuavad tema osalemist. Kohtujuristi ettepanek ega selleni jõudmiseks läbitud põhjenduskäik ei ole Euroopa Kohtule siduvad (12. mai 2022. aasta kohtuotsus Schneider Electric jt, C-556/20, EU:C:2022:378, punkt 30 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 50 Kodukorra artikli 83 alusel võib Euroopa Kohus igal ajal pärast kohtujuristi ärakuulamist teha määruse menetluse suulise osa avamiseks või uuendamiseks, eelkõige siis, kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet, või kui pool on pärast menetluse suulise osa lõpetamist esitanud uue asjaolu,

millel on otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendi seisukohalt, või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled või Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud ei ole vaieldud.

- 51 Seevastu ei ole Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas ega kodukorras pooltele ette nähtud võimalust esitada kohtujuristi ettepanekule vastuseks seisukohti (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus *Stim ja SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 3. septembri 2020. aasta kohtuotsus *Supreme Site Services jt*, C-186/19, EU:C:2020:638, punkt 37 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Käesoleval juhul on RTLi taotlus menetluse suulise osa uuendamiseks esitatud selleks, et ta saaks vastata kohtujuristi ettepanekus tehtud järeldustele.
- 53 Sellega seoses leiab Euroopa Kohus, olles kohtujuristi ära kuulanud, et tal on kogu vajalik teave eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele vastamiseks ning et pooled on nii kirjalikus kui ka suulises menetluses vaieldud kõigi käesoleva kohtuasja lahendamiseks asjakohaste argumentide üle.
- 54 Seega ei ole menetluse suulist osa põhjust uuendada.

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 55 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on ERTL artikliga 267 kehtestatud liikmesriikide kohtute ja Euroopa Kohtu vahelises koostöömenetluses Euroopa Kohtu ülesanne anda liikmesriigi kohtule tarvilik vastus, mis võimaldab viimasel tema menetluses oleva kohtuasja lahendada. Seda arvestades peab Euroopa Kohus talle esitatud küsimused vajaduse korral ümber sõnastama (26. aprilli 2022. aasta kohtuotsus *Landespolizeidirektion Steiermark* (sisepiirikontrolli maksimaalne kestus), C-368/20 ja C-369/20, EU:C:2022:298, punkt 50 ning seal viidatud kohtupraktika). Lisaks võib Euroopa Kohus arvestada ka selliste liidu õigusnormidega, millele liikmesriigi kohus ei ole oma küsimuse sõnastuses viidanud (24. veebruari 2022. aasta kohtuotsus *Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“*, C-262/20, EU:C:2022:117, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 56 Eelotsusetaotluse põhjal on selge, et eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada saada, kas liidu õiguse – arvestades direktiivi 93/83 artikli 1 lõikes 3 ette nähtud mõistet „taasedastamine kaabellevi kaudu“ – alusel on liikmesriigid kohustatud tunnustama ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigust lubada või keelata oma saadete taasedastamist, juhul kui taasedastaja on üksus, kes ei ole ringhäälinguorganisatsioon ja kes kasutab taasedastamiseks kaabellevi, näiteks hotell. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab nimelt, et kui vastus sellele küsimusele on jaatav, peab ta riigisisest õigust tõlgendama viisil, mis tagab selle õiguse tõhusa teostamise.
- 57 Sellega seoses tuleb märkida, et liidu õiguse kohaselt on liikmesriigid kohustatud nägema oma riigisiseses õiguses ette teatava hulga autoriõigusega kaasnevaid õigusi, mida selline ringhäälinguorganisatsioon nagu RTL peab saama teostada.

- 58 Käesoleval ajal kehtiva liidu õiguse kohaselt ja kooskõlas liidu kohustustega, mis tulenevad intellektuaalomandi valdkonnas kohaldatavast rahvusvahelisest õigusest, eelkõige Rooma konventsiooni artiklist 13 ja TRIPS-lepingu artikli 14 lõikest 3, on tegemist eeskätt järgmiste õigustega:
- direktiivi 2001/29 artikli 2 punktis e sätestatud ainuõigus lubada või keelata ringhäälinguorganisatsioonide kaabel- või kaablita sidevahendite, sealhulgas kaabli kaudu edastatavate ringhäälingusaadete salvestuste reprodutseerimist;
 - direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 2 punktis d sätestatud ainuõigus lubada või keelata üldsusele kättesaadavaks teha kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu edastatavaid ringhäälinguorganisatsioonide salvestisi nii, et igaüks pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal;
 - direktiivi 2006/115 artikli 7 lõikes 2 sätestatud ainuõigus lubada või keelata kaabel- või kaablita sidevahendite, sealhulgas kaabli või satelliidi kaudu edastatavate ringhäälinguorganisatsioonide saadete salvestamist;
 - direktiivi 2006/115 artikli 8 lõikes 3 sätestatud ainuõigus lubada või keelata oma saadete taas ülekandmist kaablita vahendite abil ja nende edastamine üldsusele, kui edastamine toimub kohas, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu, ning
 - ainuõigus teha üldsusele kättesaadavaks nende saadete salvestisi direktiivi 2006/115 artikli 7 lõike 2 tähenduses, nagu on sätestatud selle direktiivi artikli 9 lõike 1 punktis d.
- 59 Kuigi käesoleva kohtuotsuse punktis 56 kirjeldatud faktilised asjaolud ei vasta ilmselgelt eelnimetatud sätete kohaldamise tingimustele, on siiski vastuseta küsimus, kas nimetatud punktis kirjeldatud ainuõigus võib asjaoludest sõltuvalt tuleneda direktiivi 93/83 artikli 1 lõike 3 ja artikli 8 lõike 1 koostoimelisest tõlgendusest.
- 60 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et oma küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 93/83 artikli 1 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi artikli 8 lõikega 1 tuleb ühelt poolt tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriike nägema ringhäälinguorganisatsioonide ette ainuõiguse lubada või keelata kaabellevi kaudu taasedastamist selle sätte tähenduses, ja teiselt poolt nii, et sellise taasedastamisega on tegemist siis, kui satelliidi kaudu edastatavaid üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud raadio- ja telesaateid teeb samal ajal muutusteta ja täielikult kättesaadavaks mõni selline asutus nagu hotell.
- 61 Direktiivi 93/83 artikli 1 lõike 3 kohaselt on mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ määratletud kui esialgu teisest liikmesriigist traatside või õhu, sealhulgas satelliidi kaudu üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud tele- või raadioprogrammi samaaegne, muutusteta ja täielik taasedastamine üldsusele kättesaadava kaabel- või ultraheli ülekandesüsteemi vahendusel.
- 62 Niisiis ei ole selle mõistega hõlmatud muul ajal toimuv, muutustega või ebatäielik taasedastamine ega samas kohas, see tähendab esialgse edastamise koha liikmesriigis toimuv taasedastamine (vt selle kohta 1. märtsi 2017. aasta kohtuotsus ITV Broadcasting jt, C-275/15, EU:C:2017:144, punkt 21).

- 63 Seoses mõistega „taasedastamine“ tuleneb samast sättest täpsemalt, et see puudutab vaid taasedastamist kaabel- või siis ultraheli ülekandesüsteemi kaudu, kusjuures viimane on mõnes liikmesriigis alternatiiv kaabellevile selle majandusliku tasuvuse puudumise korral, nagu nähtub nõukogu direktiivi teatavate satelliit- ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kooskõlastamise kohta, mida kohaldatakse satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele, ettepaneku seletuskirja teise osa punktist 11; selle ettepaneku esitas komisjon 11. septembril 1991 (KOM(1991) 276 (lõplik)) ja selle alusel võeti vastu direktiiv 93/83. Lisaks võib esialgne edastamine toimuda traatside või õhu, eelkõige satelliidi kaudu.
- 64 Nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus on põhjendatult märkinud, ei eelda pealegi kaabellevi kaudu taasedastamine selle sätte tähenduses, et taasedastamisega tegelev üksus peab olema ringhäälinguorganisatsioon.
- 65 Rahvusvahelise õiguse seisukohast peab tõepoolest tegemist olema „ringhäälinguorganisatsiooniga“, et toimuks „edastamine“ Rooma konventsiooni artikli 3 punkti g tähenduses, kusjuures see viimane mõiste vastab sisuliselt direktiivi 2006/115 artikli 8 lõikes 3 ette nähtud mõistele „taas ülekandmine kaablita vahendite abil“.
- 66 Tuleb siiski tõdeda, et selle konventsiooni artikli 3 punkt g ja artikli 13 punkt a ega TRIPS-leping ei ole mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ tõlgendamisel asjakohased, sest need käsitlevad ainuüksi traditsioonilist ringhäälingut ultralühilainete kaudu (vt selle kohta 4. septembri 2014. aasta kohtuotsus komisjon vs. nõukogu, C-114/12, EU:C:2014:2151, punktid 3 ja 91).
- 67 Vastab tõele, et vastuvõtmise ajal oli direktiivi 93/83 eesmärk sisuliselt laiendada Berni konventsiooni artikli 11bis lõike 1 punktis 2 sisalduvat mõistet „algsest organisatsioonist erinev organisatsioon“ nii, et sellega oleks hõlmatud ka kaabellevioperaatorid, olgugi et selle direktiivi kohaldamisala piires.
- 68 Nõnda on direktiivi 93/83 artikli 1 lõikes 3 esitatud mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ määratlus sõnaselgelt ette nähtud selle direktiivi „kohaldamiseks“.
- 69 Selline täpsustus on küll tehtud, ent direktiivi 93/83 artiklist 8 ja põhjendusest 27 tuleneb, et direktiiviga ei kehtestata liikmesriikidele kohustust sätestada kaabellevi kaudu taasedastamise konkreetne õigus või määratleda selle õiguse ulatus. Direktiivis on piiratud liikmesriikidele kehtestatud kohustusega tagada, et teistest liikmesriikidest pärit saadete kaabellevi kaudu taasedastamisel järgitakse autoriõigust ja sellega kaasnevaid õigusi (3. veebruari 2000. aasta kohtuotsus Egeda, C-293/98, EU:C:2000:66, punkt 24).
- 70 Nimelt võeti direktiiv seda eesmärki arvestades vastu peamiselt selleks, et hõlbustada ühest küljest satelliitlevi ja teisest küljest taasedastamist kaabellevi kaudu, milleks nähti direktiivi artiklis 9 ette, et oma õigust lubada või keelata kaabli kaudu taasedastamine kasutavad autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste omanikud ainult kollektiivse esindamise organisatsioonide vahendusel, kusjuures vastavalt selle direktiivi artiklile 10 on nimetatud artikkel 9 kohaldatav ainult neile õigustele, mis ringhäälinguorganisatsioonidel on oma saadete suhtes.
- 71 Eelkõige peavad liikmesriigid direktiivi 93/83 artikli 8 lõike 1 kohaselt tagama, et teistest liikmesriikidest pärit saadete taasedastamisel peetakse kinni kohaldatavast autoriõigusest ja sellega kaasnevatest õigustest ning selline taasedastamine toimub autoriõiguse ning autoriõigusega kaasnevate õiguste omanike ja kaabellevivõrgu operaatorite vahel sõlmitud üksik- või kollektiivlepingute põhjal.

- 72 Selle kohta tuleneb direktiivi 93/83 põhjendustest 8, 9 ja 27 koostoimes, et kaabelvivõrgu operaator peab taasedastatava programmi iga osa jaoks saama kõigi autoriõiguse ning autoriõigusega kaasnevate õiguste omaniku loa ning kui kehtivate õiguspäraste litsentsikavade suhtes ei ole ette nähtud ajutist erandit, tuleb selline luba anda lepinguga, mis on kõige sobivam vahend Euroopa audiovisuaalse piirkonna loomiseks õiguskindluse tagavas raamistikus.
- 73 Selles kontekstis on direktiivi 93/83 põhjenduses 28 tõdetud, et direktiivi eesmärk on teataval määral reguleerida loa andmise ainuõiguse teostamist, jättes seejuures loa andmise õiguse kui sellise terviklikuks. Nõnda on selle direktiivi artiklis 9 sisuliselt ette nähtud, et liikmesriigid peavad tagama, et oma õigust lubada või keelata kaabelvioperaatoril kaabli kaudu saadete taasedastamine kasutavad autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste omanikud ainult kollektiivse esindamise organisatsioonide vahendusel. Selle direktiivi artiklis 10 on siiski täpsustatud, et liikmesriigid peavad tagama, et artiklit 9 ei kohaldata õiguste suhtes, mida ringhäälinguorganisatsioonid teostavad oma saadete taasedastamise suhtes, mistõttu peab kaabelvioperaator asjaomase ringhäälinguorganisatsiooniga iseseisvalt läbi rääkima nii juhul, kui kõnealuste õiguste omanik on see organisatsioon, kui ka siis, kui need õigused on viimasele üle andnud mõni muu autoriõiguse või autoriõigusega kaasnevate õiguste omanik.
- 74 Kuigi direktiivi 93/83 artikli 8 lõikes 1 ette nähtud lepingud sõlmitakse seega selle direktiivi artiklites 9 ja 10 ette nähtud korras kaabelvioperaatoritega, tuleneb nendest asjaoludest, et selle direktiivi artikli 8 lõige 1 ei mõjuta autoriõiguse või sellega kaasnevate õiguste täpset ulatust, mis on kindlaks määratud muude liidu õigusaktide alusel, nagu direktiivid 2001/29 ja 2006/115, ning liikmesriikide õiguskordades.
- 75 Nagu nähtub direktiivi 2006/115 põhjendusest 16, võivad nimelt liikmesriigid ringhäälinguorganisatsioonide edastatavate saadete levitamise ja üldsusele edastamise osas kehtestada sätteid, mis annavad ulatuslikuma kaitse kui sätteid, mis tuleb kehtestada vastavalt selle direktiivi artikli 8 lõikele 3. Selline võimalus tähendab, et liikmesriigid võivad ainuõiguse lubada või keelata oma saadete avalikkusele edastamine anda ringhäälinguorganisatsioonidele tingimustel, mis erinevad nimetatud artikli 8 lõikes 3 ette nähtuist, võttes arvesse, et vastavalt direktiivi 2006/115 artiklile 12 ei tohi selline õigus mingil moel mõjutada autoriõiguse kaitset (vt selle kohta 26. märtsi 2015. aasta kohtuotsus C More Entertainment, C-279/13, EU:C:2015:199, punkt 35).
- 76 Kuid isegi olukorras, kus riigisiseses õiguses on ette nähtud ringhäälinguorganisatsioonide ainuõigus lubada või keelata edastamine kaabelvi kaudu, on direktiiviga 93/83 reguleeritud ainult see, kuidas toimub kaabelvi kaudu taasedastamise õiguse teostamine ühelt poolt autoriõiguste ja autoriõigustega kaasnevate õiguste omanike ning teiselt poolt „kaabelvivõrgu operaatorite“ või „kaabelvioperaatorite“ vahelise suhte raames.
- 77 Samuti tuleb direktiivi 93/83 väljatöötamise konkreetseid asjaolusid arvestades tõdeda, et selles direktiivis kasutatud mõistega „kaabelvivõrgu operaator“ või „kaabelvioperaator“ on silmas peetud traditsiooniliste kaabelvivõrkude operaatoreid, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 73.
- 78 Nimelt oleks tõlgenduse, millega mõistega „kaabelvivõrgu operaator“ direktiivi 93/83 artikli 8 lõike 1 tähenduses hõlmataks iga isikut, kes tegeleb selle direktiivi artikli 1 lõikes 3 esitatud tehnilistele tingimustele vastava taasedastamisega, isegi kui selle isiku tegevusala ei ole traditsioonilise kaabeltelevisiooni võrgu käitamine, tegelik tagajärg direktiivi 2006/115 artikli 8

lõikes 3 ette nähtud autoriõigusega kaasneva õiguse ulatuse laiendamine nii, et see oleks samastatud direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 ette nähtud taolise avalikkusele edastamise ainuõigusega, mis kuulub autorile.

- 79 Seoses sellega nähtub direktiivi 2006/115 artikli 8 lõikest 3, et ringhäälinguorganisatsiooni ainuõigust lubada või keelata saadete avalikkusele edastamist saab kolmandate isikute suhtes jõustada ainult siis, kui edastamine toimub kohas, kuhu pääsuks nõutakse üldsuselt sisenemistasu. Euroopa Kohus on aga juba varem otsustanud, et sisenemistasu tingimus ei ole täidetud juhul, kui selline edastamine kujutab endast täiendavat teenust, mis sisaldub teist laadi põhiteenuse, nagu hotellimajutusteenus, hinnas (vt selle kohta 16. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Verwertungsgesellschaft Rundfunk, C-641/15, EU:C:2017:131, punktid 23–26).
- 80 Nagu aga käesoleva kohtuotsuse punktis 74 on juba tõdetud, ei ole direktiivi 93/83 artikli 8 lõike 1 eesmärk mõjutada liidu õiguses ja liikmesriikide õiguskorras määratletud autoriõiguse ning autoriõigusega kaasnevate õiguste ulatust.
- 81 Lõpetuseks olgu öeldud, et direktiiviga 93/83 taotletavate eesmärkidega on kooskõlas tõlgendus, mille kohaselt on mõiste „taasedastamine kaabellevi kaudu“ direktiivi 93/83 artikli 1 lõike 3 tähenduses kohaldatav üksnes autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste omaniku suhetele traditsioonilises tähenduses „kaabellevivõrgu operaatori“ või „kaabellevioperaatori“.
- 82 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 70–73 esitatud analüüsist, ei ole vaidlust selle üle, et kõnealune direktiiv võeti vastu peamiselt selleks, et hõlbustada lubade andmisega eeskätt taasedastamist kaabellevi kaudu.
- 83 Seda järeldust kinnitavad direktiivi 93/83 põhjendused 8 ja 10, millest nähtub ühest küljest, et direktiivi vastuvõtmise ajal puudus liidu piires õiguskindlus kui ringhäälingusaadete vaba liikumise eeltingimus sellisel juhul, kui mitme riigi kaudu taasedastatavaid programme suunati kaabellevivõrku ja levitati selle kaudu, ning teisest küljest, et kaabellevivõrgu operaatorid ei saanud olla kindlad, et nad on ka tegelikult omandanud lepingulise kokkuleppe esemeks oleva programmiga seotud õigused.
- 84 Seega tuleb olla seisukohal, et sellised asutused nagu hotellid ei ole hõlmatud direktiivi 93/83 tähenduses mõistetega „kaabellevivõrgu operaator“ või „kaabellevioperaator“.
- 85 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb vastata esitatud küsimustele sellistena, nagu need on ümber sõnastatud, et direktiivi 93/83 artikli 1 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi artikli 8 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et:
- neis sätetes ei ole ette nähtud ringhäälinguorganisatsiooni ainuõigust lubada või keelata taasedastamist kaabellevivõrgu kaudu ja
 - taasedastamisega kaabellevivõrgu kaudu ei ole tegemist siis, kui satelliidi kaudu edastatavaid üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud raadio- ja teleringhäälingusaated teeb samal ajal muutusteta ja täielikult kättesaadavaks mõni muu asutus kui „kaabellevivõrgu operaator“, näiteks hotell.

Kohtukulud

- 86 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulused, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiivi 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldatavaid autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta artikli 1 lõiget 3 koostoimes selle direktiivi artikli 8 lõikega 1

tuleb tõlgendada nii, et:

- neis sätetes ei ole ette nähtud ringhäälinguorganisatsiooni ainuõigust lubada või keelata taasedastamist kaabellevivõrgu kaudu ja
- taasedastamisega kaabellevivõrgu kaudu ei ole tegemist siis, kui satelliidi kaudu edastatavaid üldsusele vastuvõtmiseks mõeldud raadio- ja teleringhäälingusaated teeb samal ajal muutusteta ja täielikult kättesaadavaks mõni muu asutus kui „kaabellevivõrgu operaator“, näiteks hotell.

Allkirjad